

Egy félreértett ünnep

Alkalom: Pünkösöd 1.

Dátum: 2026.05.24.

Ige: ApCsel 2,1-13

¹Amikor pedig eljött a pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, ²hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. ³Majd valamilyen lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és szálltak mind-egyikükre. ⁴Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak. ⁵Sok kegyes zsidó férfi élt akkor Jeruzsálemben, akik a föld minden nemzete közül jöttek. ⁶Amikor ez a zúgás támadt, összefutott a sokaság, és zavar támadt, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni. ⁷Megdöbbentek, és csodálkozva mondták: Íme, akik beszélnek, nem valamennyien Galileából valók-e? ⁸Akkor hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén? ⁹Pártusok, médek és elámiták, és akik Mezopotámiában laknak, vagy Júdeában és Kappadóciában, Pontuszban és Ázsiában, ¹⁰Frígiában és Pamfíliában, Egyiptomban és Líbia vidékén, amely Ciréné mellett van, és a római jövevények, ¹¹zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól. ¹²Megdöbbentek mindnyájan, és tanácstalanul kérdezgették egymástól: Mi akar ez lenni? ¹³Mások azonban gúnyolódva mondták: Édes bortól részegedtek meg.

ApCsel 2,14-21

¹⁴Ekkor előállt Péter a tizeneggyel, felemelte a hangját, és így szólt hozzájuk: Zsidó férfiak és Jeruzsálem minden lakója! Figyeljete szavaimra, és tudjátok meg, mit jelent mindez! ¹⁵Mert nem részegek ezek, ahogyan ti gondoljátok, hiszen a nap harmadik órája van, ¹⁶hanem ez az, amiről Jóel így prófétált: ¹⁷„Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak; ¹⁸még szolgálaimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban Lelkemből, és ők is prófétálnak. ¹⁹És csodákat teszek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstoszlopot. ²⁰A nap elsötétül, és a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja. ²¹De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét.”

Ünneplő Gyülekezet! Napok, sőt hetek óta az az érzésem, hogy Pünkösöd ünnepét alaposan félreértik ma az emberek. Már hetek óta az egyik kereskedelmi rádió műsorvezetői arról beszélnek, hogy ezen a vasárnap, vagyis a mai nap hatalmas és fergeteges születésnap partit tartanak, ahol lesz sok híres fellépő énekes és zenész.

De hogy ez a vasárnap Pünkösöd vasárnapja, azt még véletlenül sem említik. Szerintem egyszerűen fogalmuk sincs arról, hogy mit is jelent, honnan ered és

mihez kapcsolódik Pünkösdi ünnepe. Így azonban úgy tűnik, hogy nincs is más jelentősége ennek a napnak, a csak a rádió születésnapja.

A másik jellemző elfoglaltság ezen a hétvégén, hogy az emberek elmennek ki-kapcsolódni, wellness hétvégére, hiszen ki kell használni azt, hogy ez hosszúhétvége, hogy még hétfő is szabadnap. Persze, a vendéglátóipar az ilyen hosszúhétvégéken sokat tud fogni. És biztosan szükség is van az ilyen időszakokra, amikor több bevételük van, hiszen vannak jócskán olyan napok és hetek, amikor alig vannak vendégek. De ennek ellenére mégiscsak félreértés azt hinni, hogy Pünkösdi ünnepe és a pünkösdi hétvége azért van, hogy az emberek végre kirándulhassanak és wellneszezzenek egy kényelmes szállodában.

Annak idején, amikor Péter és a többi apostol Jeruzsálemben voltak és eljött a Pünkösdi napja, akkor is sokan félreértették azt, ami ott történt.

Tudni kell azt, hogy Pünkösdi ünnepe nagyon régre visszanyúló ünnep volt a zsidóságban. Ez a szó azt jelenti: ötvenedik, mert a Húsvét utáni 50. napon ünnepelték. A Húsvétot követő 7 hetes időtartamra utal a „hetek” ünnepe kifejezés. Ez egyúttal aratási ünnep is volt. Valamint a zsidóság ekkor ünnepli a Sinai-hegyi törvényadást is.

A 3 nagy zarándokünnep egyike volt Pünkösdi. Ilyenkor is rengeteg ember zarándokolt el Jeruzsálembé, hogy a templomban áldozatot mutathasson be. És természetesen nemcsak Izráel különböző falvaiból és városaiból érkeztek, hanem a világ minden tájáról és országából. Így érthetjük meg, hogy miért is van az a felsorolás a Cselekedetek Könyvében, amikor a szentíró sokféle népet és országot sorol fel, ahonnan a különböző anyanyelvű emberek eljöttek Jeruzsálembé, és mind hallgatták Péter apostol prédikációját.

És ők megértették, hogy miről beszél Péter, bár egyébként nem egy nyelven beszéltek. És *„megdöbbenek mindnyájan, és tanácstalanul kérdezzétek egymástól: Mi akar ez lenni?”* Ők nem értették félre, de egyszerűen az, amit ott átéltek, annyira megmagyarázhatatlanul különleges volt, hogy nem értették mi is történt.

Mások azonban szimplán rosszindulatúak voltak, és gúnyolódtak az apostolokon, és ők azt feltételezték, hogy azért beszélnek halandzsa nyelven, érthetetlenül, mert már korán reggel részegek. Ebből a véleményből biztosan tudhatjuk, hogy ők egyáltalán nem értették, amit Péter prédikált. Számukra az apostolok beszéde érthetetlen zagyvaságnak tűnt.

Mennyire érdekes ma is az, hogy az emberi indulat markánsan meghatározza azt, hogy értjük-e a másik beszédét és gondolatait vagy sem. Ha eleve ellenségesen és kritikusan érzünk és gondolunk a másikra, akkor sokkal nehezebben tudjuk megérteni, hogy miről akar beszélni, hogy mit akar nekünk elmondani. Míg amikor barátsággal és bizalommal hallgatjuk a másik embert, akkor kinyílik a figyelmünk és sokkal többet megértünk, és jóval kevesebbszer értjük egymást félre.

Tehát voltak, akik egyáltalán nem értették, hogy mi történik ott akkor Jeruzsálemben, és voltak olyanok, akik pedig teljesen félreértették, ami történt.

Péter és a többi 11 apostol ekkor elhatározták, hogy helyre teszik a félreértést, mert nem hagyhatták azokat az embereket tévedésben. Persze mondhatták volna azt is, hogy „gondoljatok vagy mondjatok, amit akartok, bennünket nem érdekel”,

de egyáltalán nem így tettek. Hanem elmagyarázták, hogy itt valami egészen különleges dolog történt a Szentlélek ereje által. Isten kiárasztotta az Ő Lelkét rájuk, ezért prófétálnak és amiről beszélnek, azt mindenki megértheti a saját anyanyelvén. A Szentlélek volt az, Aki tolmácsolt számukra, érthetővé tette az igehirdetést.

De a Lélek az, Aki az Isten előtt szüntelenül esedezik és könyörög értünk kimondhatatlan fohászokodásokkal. Ő a közbenjáró, a pártfogó, Aki értünk van.

Az apostolok azt akarták, hogy mindazok, akik hallgatják a prédikációt, azok megmeneküljenek és üdvösségre jussanak. Ezért magyarázzák az Igét. És igehirdetésük legfontosabb üzenete ez: **²¹De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét.**

Testvéreim a Krisztusban! Pünkösöd ünnepe egy jel: Isten jelet adott az embereknek, hogy megmutassa, hogy megértse mindenki, az Ő isteni ereje, hatalma és dicsősége jelen van ebben a világban. Jóllehet Jézus Krisztus, az egyszülött Fiú testi valóságában már nincs jelen ebben a világban, de a Lélek jelen van, itt van velünk és bennünk.

Ahogy a szél fúj, és halljuk a zúgását, látjuk az erejét abban, ahogy a fák meghajlanak, vagy érezzük arcunkon és testünkön azt, éppen úgy a Szentlélek is jelen van. Betölti ezt a világot. Láthatjuk erejét abban, ahogy megvigasztal, bátorságot ad, vagy éppen bölcsességet ad. Utat mutat és reménységet ébreszt a szívben. A Szentlélek megtanít minket Istenre támaszkodni, általa közel kerülhetünk mennyei Atyánkhoz, mert Ő az, Aki bennünk van: a bennünk lévő Isten, Aki által Jézus mindig velünk van.

Olyan könnyű félreérteni ma is az Úristent, és olyan könnyű félreérteni vagy félre magyarázni Pünkösöd ünnepét vagy egyszerűen tudomást sem venni róla. De fogadjuk el, hogy az Úristen itt van, jelen van ebben az életben az Ő Lelke által, ahogyan a szél jelen van. Olykor csak lágy szellőt érzékelünk, máskor szélcsend van, ismét máskor pedig tombol a szél, majd' feldönt, olyan erővel fúj.

Ezekben a hetekben és napokban különös erővel jelent meg a társadalomban az igazság megismerése utáni vágy. Mindent meg akarnak ismerni és tudni az emberek, de pusztán azért, hogy ítélet mondjanak a másik felett. És azzal, hogy a másikat elítélik, önmagukat mindig jobbnak és igazabbnak látják.

Ilyen gyarló az ember. Azt hiszi, hogy ha a másiktól kiderül, hogy bűnös, hogy vétkezett valamiben, akkor attól ő jobb, tisztább és erkölcsösebb lesz. De ez egyáltalán nincs így. Jézus ezt mondja erről: **¹³amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra.** (Jn 16) A teljes igazság pedig annak a felismerése, hogy nem nálam van az igazság, hanem az egyedül igaz Istennél és az Ő Fiánál, Jézus Krisztusnál. Ezért csak őt illeti meg a bírói hatalom. Ő hozhat egyedül igaz ítéletet pártatlanul és elfogulatlanul.

Ezért mondja azt Pál apostol a barátjának, Timóteusnak: **¹Kérve kérlek Isten és Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat; az ő eljöveteleire és országára kérlek: ²hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár**

alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással. (2Tim 4)

Testvérek! Pünkösd ünnepe valóban születésnap, az egyház születésnapja. Ugyanakkor egy nagyon fontos jel számunkra is, hogy az élő Isten igaz bíró, aki szüntelenül munkálkodik ebben a világban. Jóllehet sokszor éppen azt látjuk, hogy tombol az erőszak, a törvénytelenység, a háborúk, és az istentelen erők mindenféle nemcsak jelen vannak, de hatalmat is kaptak.

Az Úristen azonban jelet ad nekünk és minden hívőnek, hogy Ő nem feledkezett el rólunk, és elküldi hozzánk a Pártfogót, az igazság Lelkét, aki „leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság, és mi az élet.” Majd így folytatja Jézus a tanítást szintén a János ev. 16. részében: **⁹A bűn az, hogy nem hisznek énbennem; ¹⁰az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem; ¹¹az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett.**

Pünkösdkor Péter apostol pontosan erről beszélt a Jeruzsálemben összesereglett emberek előtt. Őket pedig mintha szíven találta volna az apostol igehirdetése, prédikációja. Az emberek felismerték, hogy ők azok, akik elveszettek, akiknek a legnagyobb szükségük van az igazság Lelkére, akik bűnbánat, megtérés és az Isten bűnöket megbocsátó kegyelme nélkül elvesznek.

De éppen ezért lett számunkra az is élő valóság, hogy **„megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét.”** (ApCsel 2,21)

Testvérem! Az Isten Igéje most neked és rólad szól. Isten számodra is adja most a jelet, a kegyelem és az üdvösség jelét. Feléd is hangzik a hívó és bátorító szó: **De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét.** Ezért te is szólítsd meg és hívd be életedbe az Urat. Hívd Őt segítségül, hogy bűneidre legyen bocsánat, és legyen örök életed és üdvösséged.

A pünkösd Lélek erre akar ma elsegíteni és elvezetni téged, hogy te is megmenekülj, és örök életed lehessen! Ámen.

Loment Péter lelkész